Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и ґр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація вôдъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція ул. Франціосканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма принимають ся лишь франкованѝ.

Рекламаціи неопечатанѝ вôльнѝ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои“.

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвскои“ и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Подиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Подиноке число 3 кр.

Ч. 124. | Нинѣ: гр. к. Митрофана, рим. к. Боже тѣл. | Завтра: гр. к. Доротея Еп., рим. к. Адольфа | Четверъ 4 (16) червня 1892. | Всхôдъ сонця 4 г. 1 м.; заходъ 7 г. 59 м. Баром. 750 терм. + 21·0° + 9·5°. | Рôкъ II.

Кіль, ревеляціи Herald-а и кн. Бісмаркъ.

Гостина царя у нѣмецкого цѣсаря въ Кіль дала, якъ звычайно всѣ того рода подѣѣ, добру нагоду до всѣлякихъ комбінацій и здогадôвъ, а ґазеты полюючѝ на сензацію старали ся всякими способами зробити зъ неи капіталъ; не маючи однакожь достаточно матеріялу кинулись до минувшости и стали выгрѣбати споминки стоячѝ въ звязы зô зъѣздомъ монархôвъ въ Кіль. Сензаційну таку споминку зъ 1878 р. принѣсъ бувъ сими днями новойоркскій Herald. Редакція сеи ґазеты додала вôдъ себе, що одержала ту вѣсть зъ „дуже компетентного“ жерела, зъ чого можна було догадувати ся, що она выйшла не вôдъ кого иншого, якъ хиба лишь вôдъ самого кн. Бісмарка. New-York-Herald розказуе такъ:

Коли россійскій амбасадоръ — ґр. Петро Шуваловъ, по берлиньскôмъ конґресѣ вернувъ зъ Лондону, де поручено ему якусь місію дипльоматичну, заставъ у себе листъ кн. Бісмарка, въ котрôмъ сей высказуе жаль, що задля недуги не може его вôдвѣдати въ Берлинѣ а хоче поговорити зъ нимъ у важнôй справѣ, тожь просить его, щобы схотѣвъ потрудити ся до Фрідріхсруге. Ґр. Шуваловъ выбравъ ся туды и заставъ кн. Бісмарка въ постели. Кн. Бісмаркъ просивъ свого гостя, щобы по обѣдѣ перейшовъ до его канцелярiѣ та переглянувъ собѣ тамъ приладженѝ для него документы. Графъ Шуваловъ пôшовъ и знайшовъ тамъ на столѣ насамперед власноручный листъ царя Александра II до цѣсаря Вільгельма I, въ котрôмъ царь, не скрываючи нѣчого, дуже рѣшучими словами высказуе свое невдоволене зъ поведеня аґентôвъ войсковыхъ и політичныхъ на пôвостровѣ балканьскôмъ, та кôнчить свôй листъ тыми словами: „Єсли поведене тыхъ аґентôвъ буде и дальше такъ само ворожке супротивъ Россіѣ якъ теперь, то зъ конечности наступить зôрване до теперь истнуючихъ дружныхъ вôдносинъ мѣжь Россією а Нѣмеччиною“. Сей листъ переславъ цѣсарь Вільгельмъ I. Бісмаркови, дописавши: „Що думаете про се?“ На се пытане вôдповѣвъ Бісмаркъ, написавши пôдъ сподомъ великими буквами: „Треба сейчасъ армію поставити на стопѣ военнôй!“

Дальшѝ девять документôвъ були ноты дипльоматичнѝ висланѝ до рôзныхъ правительствъ заграничныхъ, щобы дôзнати ся, яке становище они бы заняли, наколибъ зачалась вôйна зъ Россією. Змѣсту тыхъ нотъ Herald не знае, але знае, що льордъ Біконсфільдъ такъ вôдповѣвъ: „Завѣряю, що нѣмецке правительство и нѣмецка справа мають мою щиру симпатію.“. Кн. Бісмаркъ вôдповѣвъ на те: „Ваша симпатія менѣ байдужна. Я хочу лишь знати, чи анґлійска фльота буде выслана на Чорне море, чи нѣ?“ Льордъ Біконсфільдъ заявивъ на те коротко: „Не можу дати нѣякого певного заявленя“. Документôвъ 10 и 11 не знае Herald, але натомѣсть знае, що нумеръ 12 мѣстивъ непôдписаный ще проектъ аліянсу мѣжь Нѣмеччиною а Австріею.

Перечитавши тѝ всѣ документы, ґр. Шуваловъ вернувъ до комнаты, де лежавъ канцлеръ нѣмецкій и высказавъ свое зачудоване, що вôдкрывъ ему такъ важнѝ тайны урядовѝ. При тôмъ жалувавъ россійскій амбасадоръ, що кн. Бісмаркъ такъ зле порозумѣвъ змѣстъ царского листу. Сей листъ, — казавъ амбасадоръ, — бувъ написаный въ хвили злого гумору и цареви розходилось лишь о се, щобы звернути увагу цѣсаря Вільгельма I на поведене нѣмецкихъ аґентôвъ на балканьскôмъ пôвостровѣ, бо кождый повиненъ знати, що доки жиють царь Александеръ II и цѣсарь Вільгельмъ I вôйна мѣжь Россією а Нѣмеччиною есть неможлива. Навѣть тогдѣ, — казавъ ґр. Шуваловъ дальше — колибъ вже станули противъ себе арміи обохъ народôвъ, погодили бы ся сестрѣнець зъ вуйкомъ въ послѣднôй хвили. Натомѣсть ґр. Шуваловъ дуже обуривъ ся на загадане заключене аліянсу Нѣмеччины зъ „тою Австріею, котра мае полагодити стôлько рахункôвъ и грѣховъ на Всходѣ“. Однакъ амбасадоръ заявивъ вдоволене, що аліянсъ ще не пôдписаный и бувъ пересвѣдченый, що „нѣколи не буде пôдписаный“. По запевненю зô стороны кн. Бісмарка, що таке пôдписане есть лишь квестією кôлькохъ днѣвъ, попращавъ его ґр. Шуваловъ и выбравъ ся до Петербурга, де якъ разъ кн. Горчаковъ бувъ недужій, а въ наслѣдокъ сеи недуги правительство россійске не звернуло достаточнои уваги на справу загаданого аліянсу.

Можна було сподѣвати ся, що орґанъ кн. Бісмарка „Hamb. Nachr.“ принесе вôдповѣдь на тѝ революціи. Згадана ґазета заявляе отже що то все неправда и лишь чиста выдумка. Кн. Бісмаркъ розказуе все якъ було а вôдтакъ звертае на теперѣшнѝ вôдносины и каже мѣжь иншимъ: Зле що въ Италіи выходять теперь на верхъ люде мало знанѝ. Нехай Италія зменшае свое войско, але головна рѣчь, щобы она була прихильна для Австріѣ абы та въ данôй хвили могла всю свою силу звернути на Всхôдъ. Анґлія буде вже о то старати ся, щобы Италію не побили на Се-

---

ЗЛЕ ДѢЛО.

Зъ россійского — Антона Чехова.

(Конець).

Сторожь стае на коротку хвилю, щобы собѣ закурити люльку. Присѣдае за плечима подорожного и запалюе сѣрникъ по сѣрнику. Свѣтло першого сѣрника запалахкотѣвши освѣчуе на хвилю кусень алеѣ по правôмъ боцѣ, бѣлый памятникъ зъ ангеломъ и темный хрестъ. Свѣтло другого сѣрника, що ясно заблысло и погасло вôдъ вѣтру, кинулось блискавицею на лѣво и въ пôтьмы вырынувъ тôльки уголъ якоись зелѣзнои решѣтки. Третій сѣрникъ освѣчуе зъ правого и зъ лѣвого боку бѣлый памятникъ, темный хрестъ и огорожу, що окружае могилу дитины.

— Сплять сердечнѝ покôйники, сплять любѝ! — воркотить подорожный и голосно вôтхае. — Сплять богатѝ и бѣднѝ, мудрѝ и дурнѝ, добрѝ и злѝ. Всѣ они теперь мѣжь собою рôвнѝ. И они будуть такъ спати, ажь поки не затрублять архангельскѝ трубы на послѣднôмъ судѣ. Дай имъ, Боже, царство небесне и вѣчный упокôй.

— Теперъ мы сюды ходимо, а прийде часъ, то й мы самѝ ту спôчнемо — каже сторожь.

— Ой такъ, такъ. Всѣ, всѣ мы положимось на вѣчный спочинокъ. Нема такого чоловѣка, щобы не вмеръ. Ой, ой, ой! Дѣла нашѝ злѝ, а думки нашѝ хитрѝ! Ой грѣхи, грѣхи нашѝ! Проклята моя ненасытна душа, проклято мое выбагливе тѣло! Прогнѣвивъ я Господа и не найду я вже спасеня анѣ на сѣмъ анѣ на тôмъ свѣтѣ. Залѣзъ я въ грѣхи, якъ той хробакъ въ землю.

— А вмирати таки треба.

— Тожь то бо й е, що круть чи верть, а всякому прийде смерть!

— Та чей богомольцеви лекше вмирати, якъ котрому зъ насъ, — каже сторожь.

— И богомôльцѣ всѣлякѝ. Є й правдивѝ богомôльцѣ, що Богу милѝ и на свою душу зважають, а е й такѝ, що тôльки по кладовищи въ ночи волочать ся, на потѣху сатанѣ... Такъ то! Не оденъ богомолець, якъ найдесь у него до того охота, дасть тобѣ такъ довбнею по головѣ, що ты й Богу душу вôддашь.

— По що ты таке кажешь?

— Такъ собѣ... Та глянь, ось уже мабуть и ворôтцѣ. Справдѣ ворôтцѣ. Отвори ихъ, любчику!

Сторожь отвирае помалу ворôтцѣ, выпроваджуе подорожного за рукавъ и каже: Ось уже и конець кладовища. Теперь иди попри поле, попри поле, поки не выйдешь на великій гостинець. Але вважай, тутъ заразъ есть граничный рôвъ, щобысь не впавъ... А якъ лишь выйдешь на великій гостинець, такъ заразъ бери ся на право и йди такъ ажь до млына,..

— Ой, ой, ой!... стогне подорожный помовчавши якійсь часъ. — Але я думаю, що менѣ нема вже й по що йти до Митріевского млына... По якого чорта я тамъ пôду?... Радше вже, приятелю, постою собѣ разомъ зъ тобою...

— Чогожь ты будешь тутъ стояти?

— Такъ собѣ... Разомъ зъ тобою якось веселѣйше менѣ...

— Ну, найшовъ же ты собѣ шуточника! Ты богомолець, але я бачу, що шуткувати любишь...

— Справдѣ, люблю пожартувати! — каже подорожный и смѣе ся захриплымъ голосомъ. — Ахъ ты мôй любчику, мôй любчику! Довго ты будешь згадувати мене, богомольця.

— Чого я маю тебе згадувати?

— Ну такъ... Тажь я тебе прехитро ошукавъ... якій я богомолець? Я зовсѣмъ не богомолець...

— Хтожь ты такій?

— Покôйникъ... Я що лишь вылѣзъ зъ домовины... Пригадуешь ты собѣ ключника Губарева, що въ мясницѣ повѣсивъ ся? То я той самый Губаревъ.

— Бреши, бреши здоровъ!

Сторожь не вѣрить ему, але по цѣлôмъ тѣлѣ проходять ему такѝ холоднѝ мурашки, що вôнъ рушаесь зъ мѣсця и зачинае шукати ворôтцѣвъ...

редземнôмъ мори. Черезъ якійсь часъ ще не буде вôйны, бо всѣ народы мусять ся узброити въ новû карабіны, а коли узброять ся, то тогды выдумає хтось ще лѣпшû.

Рада державна.

На вчерашнôмъ засѣданю Палаты пословъ вôдповѣдавъ міністеръ рôльництва на интерпеляцію пос. Ґросса въ справѣ катастрофы въ Пшибрамѣ и обѣцявъ дати докладне справоздане по скôнченю слѣдства. П. Міністеръ представивъ всѣ мѣры, якû предпринято заразъ по выбуху огню для ратованя людей, але велика сила ґазôвъ стояла на перешкодѣ роботѣ ратунковôй; мимо того удало ся зъ 835 людей выратувати 522. Число погибшихъ выносить 319; число вдôвъ по погибшихъ 286 а число сирôтъ 742. Міністеръ выдавъ заразъ розпорядженя що до ревізіѣ всѣхъ копаленъ и що до забезпеченя ихъ вôдъ пожарôвъ.

Зъ порядку дневного приступлено до справозданя комісіѣ о ненарушимости посольскôй, котра представила внесене, щобы пос Пернерсторфера не видати судови. Внесене се принято. Опосля вела ся дальша дебата надъ закономъ будôвельнымъ и приступлено до специяльнои дебаты а вôдтакъ вôдрочено дебату до нинѣ.

Комісія валютова розпочала нараду надъ першимъ параґрафомъ закона монетарного, котрый такъ звучить: „Замѣсть дотеперѣшнои валюты австрійскои входить валюта золота, котрои одиницею рахунковою єсть корона. Корона дѣлить ся на сто сотиковъ“. — Пос. Краиньскій вносивъ, щобы замѣсть слôвъ „золота валюта“ вставити слова „коронова валюта“ або колибъ Угорщина того домагала ся слова „австро-угорска валюта коронова“.

За внесенемъ Краиньского промавлявъ такожь и пос. Пайвіртъ. — Пос. Єймъ ставивъ зновъ внесенє, щобы одиницею рахунковою бувъ ґульденъ и дѣливъ ся на сто крейцарôвъ. Вчера вела ся надъ сею справою дальша дебата, але до голосованя ще неприйшло. Міністеръ дръ Штайнбахъ обстававъ конче при тôмъ, щобы задержати слова „золота валюта“ и, якъ кажуть, зробивъ зъ сего квестію довѣря для себе. Нинѣ має вôдбути ся голосованє.

Справы краєвû.

Додатки громадскû до податку консумційного. — Дієты и кошты подорожи членôвъ Рады повѣтовои. Заступники членôвъ Рады). Межи справами, котрû Соймъ на сегорôчнôй сесіи передавъ Выдѣлови краєвому до полагодженя, єсть такожь справа о тôмъ, якъ стягати громадскû додатки до податку консумційного. Громадскій законъ каже въ §. 87, то додатки тû мають стягати тû самû власти, що стягають податки и въ такій самый способъ.

Въ случаяхъ, коли правительство побирало консумційный податокъ у власнôмъ зарядѣ, не було жадного сумнѣву що до стяганя громадскихъ додаткôвъ. Правительство побирало ихъ разомъ зъ податкомъ посредствомъ своихъ орґанôвъ скарбовыхъ. А въ случаяхъ, коли правительство податокъ свôй давало въ аренду, громады або такожь давали въ аренду свôй додатокъ и то тому самому арендарови, що правительство, або иншому, або такожь побирали єго у власнôмъ зарядѣ. Практика така була до року 1888.

Ажь знане оречене Трибуналу адміністраційного змѣнило єѣ. Трибуналъ сказавъ, що арендарѣ правительственного податку суть орґанами правительства, отже лише тû орґаны можуть стягати громадскій додатокъ. Дôставши таке оречене, Выдѣлъ краєвый запытавъ всѣ громады въ краю, що побирають консумційный додатокъ, чи не зменшать ся доходы ихъ зъ того титулу, коли правительственный арендарь буде стягати додатки. Всѣ тû громады вôдповѣли, що зменшать ся. Выдѣлъ краєвый не хотѣвъ допустити до зменшеня доходôвъ громадъ и не хотѣвъ, щобы доходы ихъ зависѣли лише вôдъ ласки правительственного арендаря. Тому спытавъ правительство, чи вôдповѣдна змѣна въ §. 87 зак. гром. могла бы дôстати санкцію. На се вôдповѣло правительство, що не бачить причины, чому бы треба змѣняти сей приписъ, бо правительственнû арендарѣ обовязанû суть для контролѣ провадити докладну евіденцію побираного податку консумційного, отже громады можуть кождого разу справджувати и свôй доходъ. А якъ двоякû орґаны, правительственнû и громадскû, будуть побирати податокъ, то се може довести неразъ до колізіѣ, н. пр. тогды, коли правительственнû орґаны вже спровадили засобы вина и опечатали, а ту приходять громадскû орґаны и хотять те саме зробити. Черезъ те оподаткованыхъ все бы лишь контрольовано.

Въ наслѣдокъ сего запытаня Выдѣлу краєвого, такожь и ц. к. Намѣстництво розôслало до всѣхъ старостствъ обѣжникъ зъ порученемъ, щобы зважали на се, абы додатокъ громадскій до податку консумційного побирали лише скарбовû орґаны, а взглядно правительственный арендарь.

Що той способъ побору показавъ ся для громадъ шкôдливымъ, видко зъ петиціѣ громады Болехова, котра жадала поясненя, якъ справдѣ треба толкувати собѣ §. 87. зак. гром. Бо тôй громадѣ заборонило Староство побирати консумційный додатокъ посредствомъ єѣ арендаря а навѣть и власныхъ орґанôвъ, а то зъ причины, що податокъ консумційный въ тôмъ окрузѣ вôдданый въ аренду.

Соймъ не полагодивъ сеи петиціѣ такъ, якъ гром. Болехова жадала, але поручивъ Выдѣлови краєвому ще разъ вдати ся въ переговоры зъ правительствомъ що до тои справы. Отожь Выдѣлъ краєвый выславъ меморіялъ до правительства, де представивъ шкоды громадъ, коли они змушенû давати въ аренду свôй додатокъ до консумційного податку тому самому арендареви, що выарендувавъ правительственный податокъ, або такожь стягати той додатокъ посредствомъ него. При тôмъ звернувъ увагу правительства, що громадскû законы иншихъ коронныхъ краѣвъ, позваляють орґанамъ громадскимъ побирати додатокъ громадскій на случай, коли правительство свôй податокъ дало въ аренду.

Крôмъ того розôславъ Выдѣлъ краєвый обѣжникъ до всѣхъ Выдѣлôвъ повѣтовыхъ зъ запытанемъ, чи громады побираючû додатокъ до податку консумційного, користають зъ розпоряджень властей скарбовыхъ и контролюють доходы правительственного арендаря и чи тû арендарѣ всѣ свои доходы зъ того титулу вписують до приписаныхъ книгъ. Одержанû вôдповѣди будуть всказôвкою для Выдѣлу краєвого, якъ має остаточно полагодити згадане порученє Сойму.

Кôлька репрезентацій повѣтовыхъ внесли петицію до Сойму зъ жаданємъ змѣны приписôвъ закона що до дієтъ и коштôвъ подорожи членôвъ Рады повѣтовои. Однû жадали, щобы тымъ членамъ признано право домагати ся звороту коштôвъ подорожи и дієтъ зъ причины приѣзду на засѣданє Рады. Иншû зновъ жадали щобы члены Рады, такъ, якъ то єсть въ громадскихъ репрезентаціяхъ, мали своихъ заступникôвъ. Однû и другû мотивували своє жаданє тымъ, що засѣданя Рады зъ браку комплету часто не вôдбувають ся и черезъ те неразъ полагодженє важныхъ справъ проволѣкає ся. Петенты давали на се таку раду, що треба признати повѣтовымъ радникамъ дієты и кошты подорожи та покликувати заступникôвъ. Полагодженє сеи петиціѣ передавъ Соймъ Выдѣлови краєвому. Той розваживши, що на 74 репрезентацій повѣтовыхъ лише 10 жадали такихъ змѣнъ закона, перейшовъ надъ ихъ петиціями до порядку дневного, бо потреба змѣны закона не єсть ще загально признана.

Перегляд політичный.

Міністерство просвѣты выдало розпорядженє, после котрого зъ слѣдуючимъ рокомъ шкôльнымъ мають бути заведенû въ низшихъ ґімназіяхъ деякû пôльги въ науцѣ, особливо же въ исторіѣ, котра має ся ґрупувати около особъ историчныхъ и увзглядняти исторію нашои монархіѣ. Статистика и задачѣ зъ математики вôдпадуть зовсѣмъ.

Удержуєсь упорно вѣсть, що царь вертаючи зъ Копенгаґи до Петербурга поступить до Варшавы. — Комітетъ міністрôвъ затвердивъ проектъ будовы желѣзницѣ зъ Челябиньска до Омска. Будова розпôчне ся ще сего року коштомъ державы.

— Чекай, а ты куды? — пытає подорожный и ловить єго за руку. — ой, ой... бачишь, якій ты! Якъ же ты мене тутъ самого хочешь покинути?

— Пусти мене! — кричить сторожь и силуєсь вырватись єму зъ руки.

— Стôй, мовчи! Коли я тобѣ кажу стояти, то ты маєшь стояти... Спробуй лишь вырватись, ты собако проклята! Коли хочешь жити, то стôй и мовчи такъ доты, довго я того хочу... Тôлько въ мене нема охоты, кровь проливати, а то вже давно булобъ по тобѣ ты песій... Стôй!

Пôдъ сторожемъ ноги зачинають дрожати. Въ страху замыкає вôнъ очи и трясучись на цѣлôмъ тѣлѣ притискаєсь до плота. Вôнъ бы кричавъ, та знає, що до дому далеко, нѣхто не почуе.... При нѣмъ стоить подорожный и держить єго за руку.... Такъ минають мовчки якихъ три хвилѣ.

— Одного пропасниця звалила, другій спить, а третій водить подорожныхъ — бурмоче богомолець: — Ото славнû сторожѣ, що працюють за платню! Нѣ, брате, злодѣѣ далеко мудрѣйшû, якъ сторожѣ! Стôй, стôй, не рушай ся....

Въ мовчаню проминає ще пятнайцять мінутъ. Наразъ наднѣсъ вѣтеръ здалека свистъ.

— Такъ, теперь собѣ иди! — каже подорожный и пускає руку сторожа. — Иди и дякуй Богу, що при житю остаешь....

Подорожный свиснувъ такожь, вôдбѣгъ вôдъ ворôтъ и далось чути, якъ вôнъ перескочивъ ровъ. Якесь лихо прочуваючи и все ще тремтячи зô страху, отворивъ сторожь непевно ворôтцѣ и замкнувши очи, бѣжить назадъ. На скрутѣ дороги, при великôй алеѣ, чує вôнъ, що хтось иде скорымъ ходомъ и хтось пытає єго сичучимъ голосомъ: „Чи то ты, Тимотею? — А дежь Митька?“

Коли такъ перебѣгъ цѣлу, велику алею, бачить вôнъ у потьмѣ: якесь слабе, неясне свѣтло блымає. Чимъ близше приходить вôнъ до свѣтла, тымъ тяжше стає єму на души, тымъ бôльше прочуває вôнъ якесь лихо.

— Огонь, видко, у церквѣ, — думає вôнъ собѣ. — И зъ вôдки вôнъ тамъ взявъ ся? Спаси, змилуй ся, Царице небесна!... Справдѣ тамъ огонь!

Стає на хвилю передъ розбитымъ вôкномъ и заглядає въ сторону престола, а душа зъ нѣмъ холоне.... Мала воскова свѣчка, котру злодѣѣ забули згасити, палає, бо вѣтеръ вôкномъ на ню вѣє, и кидає темно-червонû пятна на прилады богослужебнû, розкиненû по земли, на перевернену малу шафку, на несчисленнû слѣды вôдъ нôгъ коло престола. Минає ще якійсь часъ, ажь середъ завиваючого вѣтру, несуть ся понадъ кладовище скорû, неодностайнû звуки звону на тревогу....

Въ цѣлôй майже Испаніи настали великѝ страйки робôтничѝ и всюды приходить до бійки зъ войскомъ. Въ Барцельонѣ може вôдбувати ся комунікація лишь пôдъ опѣкою войска.

Зъ Букарешту доносять, що президентъ румуньского кабінету Катарджу мае сими днями зъѣхати ся въ Видинѣ або Рущуку зъ болгарскимъ шефомъ кабінету, Стамболовомъ.

Новинки.

Львôвъ дня 15 червня.

— **Є. Е. Митрополитъ Сильвестеръ** выѣхавъ вчера до Унева, а поверне до Львова въ пятницю вечеромъ.

— **Сими днями завязали ся два комітеты** пôдъ проводомъ и опѣкою Є. Е. Митрополита Сильвестра: одинъ комітетъ для ювілея 50-лѣтя епископства папы Льва XIII-го, — другій для 300-лѣтного ювілея принятя унiѣ въ Берестѣ литовскôмъ 23 грудня 1595 року. Якъ довѣдуємось, засѣданє членôвъ першого комітету вôдбуваєсь нинѣ въ середу о год. 3-ôй зъ полудня.

— **Рôчный испытъ** въ домовыхъ предметôвъ въ дѣвочôмъ воспиталищи у Львовѣ пôдъ зарядомъ Василіянокъ вôдбуде ся пôдъ проводомъ Впреосв. Митрополита въ недѣлю 19 н. ст. червня, почавши вôдъ 5-ои годины зъ полудня.

— **Надзвычайнѝ загальнѝ зборы „Рускои Бесѣды“ у Львовѣ** вôдбули ся вчера. По удѣленю давному выдѣлови абсолюторіѣ приступлено до выбору нового выдѣлу. На 65 голосуючихъ выбранѝ до выдѣлу: Дръ Дамянъ Савчакъ, проф. Илярій Огоновскій, дръ Ярославъ Кулачковскій, инжінеръ Ганинчакъ, проф. Исидоръ Громницкій, проф. Кость Лучаковскій, а на мѣсце дра Антона Горбачевского, котрый зъ причины недалекого выѣзду зô Львова зрѣкъ ся выбору, выбрано п. Ивана Гуляя. Заступниками выбранѝ: о. др. Вацикъ, о. Юрикъ и Ив. Огоновскій. Контрольну комісію становлять професоры: Бѣчай, Тисовскій и Врецьона.

— **Канонічна візитація.** Дня 4 с. м. вечеромъ прибувъ Є. Ексц. Митрополитъ Сембратовичъ до Стоянова, окруженый бандерією, зложеною зъ 200 людей. На приняте достойного гостя вийшовъ такожь жидôвскій кагалъ, а рабінъ повитавъ Єго окликомъ: „Willkommen“ и довгою гебрейскою промовою. Побачивши жидôвъ Впреосв. Митрополитъ всѣвъ зъ повоза, промовивъ щиро до нихъ, бажаючи имъ того самого, що они Єму, и вкôнци подякувавъ имъ такожь по гебрейски. Жидôвъ се сперше здивувало, а далѣ вправило въ такій ентузіязмъ и радôсть, що окликамъ „віваитъ“ и „многая лѣта“ не було кôнця. Притôмъ пôдносили свои шабасовѝ шапки до горы. — Вôдтакъ зближивъ ся Впреосв. Митрополитъ до величавои брамы тріюмфальнои, де Єго повитавъ о. деканъ Сохацкій зô Стоянова, а начальникъ громады, Олекса Писарчукъ, по вôдповѣднôй промовѣ подавъ Єму хлѣбъ и сôль. Вôдтакъ зъ процесією, въ котрôй взяло участь кôлька тысячь людей, вôйшовъ Впреосвященый до костела, засѣвъ на престолѣ и ту мавъ кс. Ив. Шубаръ промову, въ котрôй зазначивъ вагу візитаціѣ Є. Ексцелєнціѣ въ теперѣшну пору. Вôддавши належиту честь Впреосв. Митрополитѣ, просивъ о удѣлене зôбранымъ пастирского благословенія. Впреосв. Владика поблагословивъ всѣхъ. По вôдспѣваню кôлькохъ пѣсень пôшла процесія до церкви, котру по молитвахъ Митрополитъ докладно оглянувъ. При входѣ до церкви и приходства були уставленѝ брамы тріюмфальнѝ. На приходствѣ представлено Єго Впреосвященьству зôбраныхъ священикôвъ, почôмъ всѣ засѣли до вечерѣ. На другій день въ присутности шеститысячнои громады людей вôдправивъ Впреосв. Митрополитъ торжественне Богослужене и высвятивъ одного діякона на пресвитера. Торжество се зробило на всѣхъ велике враженє. По вôдправленôй вечѣрни мавъ Впреосв. Митрополитъ знамениту проповѣдь о св. Дусѣ. На обѣдѣ, котрый вôдтакъ вôдбувъ ся, взношено богато тоастôвъ. Мѣжь иншими пôднѣсъ тоастъ ґр. Стан. Бадені и зазначивъ выразно, що єсли Русины хотять, щобы сповнились ихъ замѣры и змаганя, то мусять бути вѣрными сынами католицкои рускои церкви и спôльными силами разомъ зъ Поляками працювати надъ пôднесенємъ того краю, въ котрôмъ разомъ живуть. Другого дня катехизувавъ Впреосв. Митрополитъ дѣтей и роздѣлявъ мѣжь нихъ молитвословы та образки. Вôдтакъ вôдбувъ конференцію зô всѣми кондеканальными парохами. Вô второкъ вôдъѣхавъ до Радехова.

— **Признаня гôдну опѣку** надъ робôтниками мусимо занотувати. Ото тутешній архитектъ, п. Левиньскій, заложивъ у себе для працюючихъ у него ремѣсникôвъ и робôтникôвъ читальню, въ котрôй вôдбувають ся выклады науковѝ и ґімнастика, а притôмъ гры товарискѝ, кругольня и т. п.

— **Въ дрогобицкôй ґімназіи** вôдбувъ ся испытъ зрѣлости дня 10, 11 и 13 с. м. пôдъ проводомъ краєвого инспектора п. Ив. Левицкого. До испыту приступило 11 ученикôвъ. Свѣдоцтво зрѣлости одержали слѣдуючѝ абітурієнты: Штернбахъ Давидъ (зъ вôдзначенємъ), Фрай Израиль, Гродзкій Зд., Лісь Исакъ, Манастирскій Дмитро, Мартовичъ Олекса, Стефаникъ Василь, Тігерманъ Маврикій. Одного абітурієнта репробовано на рôкъ, двомъ позволено повторити испытъ зъ одного предмету по феріяхъ.

— **Огнѣ.** Зъ Сокальского пишуть намъ: Въ селѣ Старогородѣ пов. Сокальского выбухнувъ дня 11 с. м. о год. 2 по полудни огонь въ стодолѣ Василя Гитлярского. Причина огню незвѣстна. Домы и забудованя господарскѝ чотирохъ господарѣвъ згорѣли зовсѣмъ, хочь ратунокъ бувъ великій. Шкоду, въ бôльшôй части обезпечену, оцѣняють на звышь 5000 зр. При огни показавъ ся великій бракъ воды, бо на цѣле село Старогородъ єсть лишь одна кирниця, а до Буга нема доброго приступу, бо береги стрôмкѝ. На мѣсце огню прибули сторожи огневѝ зъ вôсьмохъ сусѣдныхъ селъ, зъ котрыхъ особливо сторожа огнева зъ Угринова дуже помогла при гашеню. При гашеню огню вôдзначились пп. жандармы Рубиновскій зъ Варяжа, Новаковскій, Яричь и Губертъ зъ Угринова, котрѝ заразъ по выбуху пожару явились на мѣсци и енерґічно занимались гашенємъ. Такожь пп. Демкôвъ и Мельникъ зъ Тудорковичь помогли до зльокалізованя огню. — Про иншѝ значнѣйшѝ доносять зъ рôжныхъ сторônъ: И такъ въ Бальници въ повѣтѣ лѣскôмъ згорѣло кôлька загородъ селяньскихъ, шкода 3100 зр. неубезпечена. — Въ Которинахъ пов. жидачѣвского згорѣли чотири обôйстя, шкода 2200 зр. неубезпечена. — Въ Берегахъ, пов. самбôрского згорѣло вôсѣмъ домôвъ, шкода 2324 зр. убезпечена на 1850 зр. — Грôзный пожаръ повставъ вчера въ Чортковѣ въ маґазинѣ Бренгольца коло староства. Згорѣла часть будынку и кôлька бюръ. Акты уратованѝ. До угашеня пожару найбôльше причинивъ ся мѣсцевый ґарнізонъ и сторожа огнева. — Дня 2 с. м. выбухъ пожаръ въ Губичахъ, добромильского повѣта. Згорѣли чотири селянскѝ загороды. Шкода выносить около 3000 зр., а була обезпечена на 700 зр. Причиною пожару була неосторожнôсть зъ огнемъ.

— **Грôмъ** убивъ на мѣсци двохъ селянъ зъ Коростенка, котрѝ пôдчасъ бурѣ схоронили ся до шопы въ поли. Третій товаришь ихъ такъ пораженый, що втративъ мову.

— **Въ селѣ Улицко**-Середкевичъ коло Равы рускои, найшовъ пастухъ въ лѣсѣ горнецъ зъ 340 срѣбными и кôльканацять золотыми монетами польскими. Написы на монетахъ добре захованѝ. Грошѣ тѝ походять зъ польскихъ часôвъ.

— **Нападъ.** Сторожиха дому при ул. Домініканьскôй у Львовѣ, Марія Луцьова, пôшла собѣ передвчера зъ Марією Стернальскою, котрои майже не знала, до лазнѣ за жовкôвску рогачку. Вертаючи звôдтамъ Луцьова мовь на жартъ убрала ся въ коралѣ Стернальскои, але якъ та лишь казала собѣ вôддати, Луцьова вôддала и вôдвела Стернальску майже ажь до мешканя. Вчера зрана прийшла Луцьова до мешканя Стернальскои, а заставши єѣ саму, почастувала єѣ горѣвкою, котру мала зъ собою. Наразъ звернула Луцьова увагу Стернальскои, що вôкно не замкнене и що черезъ те протягъ. Стернальска обернула ся до вôкна, щобы єго замкнути, а тымчасомъ Луцьова схопила сокиру, що недалеко стояла, и три разы зарубала єѣ въ голову. Притôмъ кричала: „Отъ тобѣ коралѣ!“ Стернальска мала ще на стôлько силъ, що закричала о помôчь и вырвала сокиру Луцьовôй зъ рукъ. Та утѣкла, а Стернальска зомлѣла. Луцьову небавомъ вôднайдено. Єѣ вже знають въ поліціи зъ того, що сидѣла за крадѣжь у вязници. Яка причина сего нападу, выкаже слѣдство. Луцьова каже, що хотѣла пôмститись на Стернальскôй, бо она єѣ посудила о охоту вкрасти коралѣ.

— **Смерть зъ отроєня.** Мыдлярь коломыйскій Саломонъ Вайсеръ, выѣзджаючи до Палестины продавъ Штайґманови порожнѝ фляшки. Штайґманъ пôшовъ до сына Вайсера, Дудя, вôдобрати тѝ фляшки. Дудьо пôславъ єго зô своими дѣтьми до пивницѣ. Шукаючи за фляшками найшовъ сынъ Дудя фляшку вина и зачавъ пити. Штайґманъ и собѣ зачавъ шукати за виномъ. Найшовъ повну фляшку и хочь єго товаришь остерѣгавъ, що се може бути отруя, напивъ ся добре сего вина и переплативъ своє недовѣрє житємъ. А то бувъ морбановый олѣй, сильна отруя, котрои додають до мыла Штайґманъ померъ до 16 годинъ, а за Вайсеромъ выслано гончій листъ и зловлено єго въ Краковѣ, звôдки мають єго приставити до Коломыѣ.

— **Самоубійство.** Вчера рано при ул. Коперника ч. 13, повѣсивъ ся зарôбникъ Якôвъ Ґерчукъ въ альтанѣ въ городѣ, 40-лѣтный чоловѣкъ, жонатый. Причина самоубійства не знана, тымъ бôльше, що Ґерчукъ незлемавъ ся.

— **Товариство „Громада“ у Вѣдни,** вôдбуло въ тыхъ дняхъ свои першѝ загальнѝ зборы. Явилась близько сотка участникôвъ, зъ того бôльша часть робôтникôвъ. Головою „Громады“ выбрано одноголосно о. дра Т. Сембратовича, а заступникомъ головы рôвножь одноголосно академика Студиньского. Крôмъ того выбрано до выдѣлу: листоноса п. Юревича, мініст. урядника п. Дубовицкого, выслуженого ляйбґвардиста п. Бѣгуна, академика п. Павлюка, механіка п. Данкевича и робôтникôвъ фабрики пп. Будзанюка и Курила. На заступникôвъ выдѣлу выбрано: властителя склепу п. Кадайского и робôтникôвъ пп. Шквиру и Шумского. По выборѣ выдѣлу вôдбувъ ся комерсъ. Одушевленє було велике. Середъ спѣвôвъ и тоастôвъ забавляло ся цѣле товариство до пôвночи.

✝ Посмертнѝ вѣсти.

Померли: Въ Тарновѣ, Лавр. Мѣйскій, емеритованый професоръ ґімназіяльный, проживши лѣтъ 53; — Леопольдъ Дворскій, емер. директоръ помôчничихъ урядôвъ Намѣстництва, проживши 102 роки; — въ Станіславовѣ, М. Новицкій, пôдпоручникъ 58-го полку пѣхоты, въ 36-ôмъ роцѣ житя. — Антонина зъ Днѣстряньскихъ Мацюракова, жена пароха зъ Тростянця, въ повѣтѣ яворôвскôмъ, въ 45 роцѣ житя; — у Львовѣ Текля Валєрія зъ Онишкевичѣвъ Бавманъ, вдова по урянику доменъ и лѣсôвъ, въ 56 роцѣ житя.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 15 червня. Ґр. Кальнокій выѣзджає на короткій часъ до Моравы.

Петербургъ 15 червня. Кажуть, що міністеръ Ґірсъ має въ осени рѣшучо уступити.

Римъ 15 червня. Завѣряють, що король и королева италіяньскѝ мають въ слѣдуючôмъ тыждни выѣхати до Почдаму.

Брукселя 15 червня. До сенату выбрано 44 клерикалôвъ, а 30 лібералôвъ, до Палаты послôвъ 92 клерикалôвъ и 52 лібералôвъ.

Курсъ львôвскій

зъ дня 14 червня 1892.

	платять зр.	платять кр.	жадають зр.	жадають кр.
I. Акціи за штуку.				
Банку гіп. гал. по 200 зр.	335	—	340	—
Банку кред. гал. по 200 зр.	—	—	216	—
2. Листы заставнѝ за 100 зр.				
Банку гіп. 5% льос. въ 40 лѣт.	100	90	101	60
„ „ 5% выльос. зъ 10% прем.	107	50	108	20
„ „ 4½% льос. въ 50 лѣт.	98	25	98	95
Банку краєв. 4½% льос. въ 51 лѣт.	98	50	99	20
Тов. кред. 4% I еміс.	96	80	97	50
„ „ 4% льос. въ 41½ лѣт.	95	10	95	80
„ „ 4½% льос. въ 52 лѣт.	99	40	100	10
„ „ земск. 4% льос. въ 56 лѣт.	94	70	95	40
3. Листы довжнѝ за 100 зл.				
Гал. Зав. кред. сел. въ лікв. (6%) 3%	60	—	63	—
„ „ „ „ „ „ (5%) 2½%	53	—	55	—
Обш. р. кр. Зав. для Гал. и Бук. въ лікв.	50	—	—	—
4. Облíґі за 100 зр.				
Индемніз. гал. 5%	104	75	105	45
Гал. фонд. проп. 4%	94	—	94	70
Облíґи комун. Банку кр. 5% I еміс.	100	—	100	70
„ „ „ „ 5% II „	101	—	101	70
Позич. кр. въ р. 1873 по 6%	104	50	—	—
„ „ „ „ 1883 по 4½%	97	60	98	30
„ „ „ „ 1891 по 4%	91	30	92	—
5. Льосы.				
Мѣста Кракова	22	50	24	50
„ Станіславова	29	50	31	50
Льосъ черв. хреста австр. (курсъ вѣд.) по 10 зр.	17	70	18	—
Льосъ черв. хреста угорск. (курсъ вѣд.) по 5 зр.	12	—	12	25
6. Монеты.				
Дукатъ цѣсарскій	5	62	5	72
Рубель паперовый	1	23½	1	25½
100 марокъ нѣмецкихъ	58	25	58	75

Одвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Експедиція мѣсцева
НАРОДНОИ ЧАСОПИСИ

зъ днемъ 1 (13) сѣчня 1892 перенесена до

„БЮРА ДНЕВНИКÔВЪ" ЛЮДВИКА ПЛЬОНА,

улиця Кароля Людвика, ч. 9.

„Бюро Дневникôвъ" буде приймати, выключно, вôдъ Нового року предплату мѣсцеву.

Инсераты („оповѣщеня приватнû") якъ для „Народнои Часописи" такъ также для „Ґазеты Львôвскои" вôдъ теперь буде принимати лишь горѣ назване „Бюро Дневникôвъ" Людвика Пльона.

Дра Фридриха Ленґіля

БЕРЕЗОВЫЙ БАЛЬЗАМЪ

Самъ вже сокъ, природный, вытѣкаючій зъ березы наверченои, уходивъ вôдъ запамятныхъ часôвъ за найлѣпше средство на красу; але хемічно по припису вынаходця переробленый на бальсамъ, набирае вже майже чудесного дѣланя.

Якъ зъ вечера помастити нимъ лице або яке инче мѣсце на шкôрѣ, то вже на рано вôддѣлюе ся вôдъ шкôры майже незамѣтна лусочка, а шкôра сама стае свѣтло бѣлою и делікатною.

Сей Бальсамъ выгладжуе морщины на лици и вôспôвку и надае ему краску молодости; шкôрѣ надае вôнъ бѣлôсть, делікатнôсть и свѣжôсть, въ найкоротшôмъ часѣ усороняе веснѣвки, родимû плямы, червонôсть носа, вугры и всяку таку нечистоту шкôры.

Цѣна одного збанка вразъ зъ приписомъ ужитку зр. 1-50.

Дра Ленґіля **Бензове Мыло,**

найлагôднѣйше и для шкôры найзноснѣйше, кавалокъ по 60 кр.

Найчистѣйшій спірітусъ,

найлѣпшû

румы, горѣлки, розолісы, лікеры и пр.

въ Цѣс. кор. привілійованôй

Рафінеріи спірітусу, фабрицѣ руму, лікерôвъ и оцту

Юлюша Міколяша

у Львовѣ. 72

ГАЛИЦКІЙ 7

БАНКЪ КРЕДИТОВЫИ

почавши ôдъ 1 лютого 1890 поручае

4% АСИГНАТЫ КАСОВИ

зъ 30 дневымъ выповѣдженемъ

3½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 8 дневымъ выповѣдженемъ, всѣже знаходячû ся въ обѣзѣ

4½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 90 дневымъ выповѣдженемъ, будуть опроцентованû почавши вôдъ дня 1 мая 1890 по 4% въ дневнымъ терминомъ выповѣдженя.

Львôвъ, дня 31 сѣчня 1890. **Дирекція.**

Австрійско-угорска

FINANZ-RUNDSCHAU

Признане, якого доси зазнавало наше письмо, дало намъ товчокъ, **побôльшити** его обемъ а то такъ що до **формату** якъ и що до **змѣсту** нашои часописи. Въ рамкахъ дотеперѣшныхъ буде ся обговорювати, такъ якъ и доси, всѣ **фінансовû и господарскû обявы обширно и предметово**. Всежъ при тôмъ можемо числити, що въ новôй своûй формѣ нашъ збôльшеный дневникъ знайде вôдкликъ голоснѣйшій. Попри жертвы, якû на насъ накладае побôльшене обему, **высокôсть предплаты** зостае **незмѣнена**, така якъ доси, бо мы намагаемо знайти бôльше розповсюднене.

Число пробне даромъ.

Рôчна предплата за 52 богатû змѣстомъ числа 1 зр.

Адміністрація: Wien, I. Wollnerstrasse 11

Чоколяда десерова.

Найбôльша фабрика на свѣтѣ — денна продажь 50.000 к°

Пôдроблюване забезпечено.

Подостаткомъ по всѣхъ лѣпшихъ склепахъ товарôвъ кольоніяльныхъ, по дроґеріяхъ и склепахъ зъ лакôтками, также по цукорняхъ.

Поручае ся **ТОРГОВЛЮ ВИНЪ** Людвика Стадтміллера

у Львовѣ. 30

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.